

Arrest

nr. 167 207 van 8 mei 2016
in de zaak RvV X/ VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 8 mei 2016 heeft ingediend bij faxpost om bij uiterst dringende noodzakelijkheid voorlopige maatregelen te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 1 april 2016 tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 26quater).

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op artikel 39/82 en 39/85 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op titel II, hoofdstuk II en III van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 8 mei 2016 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 8 mei 2016 om 20 uur.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken I. CORNELIS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. SAKHI MIR-BAZ die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat L. VAN DE PUTTE, die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoeker dient op 15 januari 2016 een asielaanvraag in bij de Belgische overheden.

1.2. De gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging neemt op 1 april 2016 de beslissing tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten, waarbij wordt geoordeeld dat de Finse autoriteiten verantwoordelijk zijn voor de behandeling van het asielverzoek. Dit zijn de thans bestreden beslissingen.

2. Over de ontvankelijkheid van de vordering tot het horen bevelen van voorlopige maatregelen

2.1. Verzoeker geeft aan bij uiterst dringende noodzakelijkheid voorlopige maatregelen te vorderen overeenkomstig de artikelen 39/84 en 39/85 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet).

Artikel 39/84 van de Vreemdelingenwet bepaalt:

“Wanneer bij de Raad overeenkomstig artikel 39/82 een vordering tot schorsing van een akte aanhangig wordt gemaakt, kan hij als enige, bij voorraad en onder de in artikel 39/82, § 2, eerste lid, bepaalde voorwaarden, alle nodige maatregelen bevelen om de belangen van de partijen of van de personen die belang hebben bij de oplossing van de zaak veilig te stellen, met uitzondering van de maatregelen die betrekking hebben op de burgerlijke rechten.

Die maatregelen worden, nadat de partijen gehoord zijn of behoorlijk zijn opgeroepen, bij een gemotiveerde uitspraak bevolen door de voorzitter van de kamer die bevoegd is om uitspraak ten gronde te doen of van de rechter in vreemdelingenbetwistingen die hij daartoe aanwijst.

In geval van uiterst dringende noodzakelijkheid kunnen voorlopige maatregelen worden bevolen, zonder dat de partijen of sommige van hen gehoord, worden.

Artikel 39/82, § 2, tweede lid, vindt toepassing op de krachtens dit artikel uitgesproken rechterlijke beslissingen.

De Koning bepaalt, bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad, de procedure met betrekking tot de in dit artikel bedoelde maatregelen.”

Artikel 39/85, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet stelt:

“Indien de vreemdeling het voorwerp is van een verwijderings- of terughoudingsmaatregel waarvan de tenuitvoerlegging imminent wordt, in het bijzonder indien hij naderhand wordt vastgehouden in een welbepaalde plaats zoals bedoeld in de artikelen 74/8 en 74/9 of naderhand ter beschikking wordt gesteld van de regering, dan kan hij, bij wege van voorlopige maatregelen in de zin van artikel 39/84, verzoeken dat de Raad een eerder ingediende gewone vordering tot schorsing zo snel mogelijk behandelt, op voorwaarde dat deze vordering werd ingeschreven op de rol en dat de Raad er zich nog niet over heeft uitgesproken. Deze vordering tot het bevelen van voorlopige maatregelen dient te worden ingediend binnen de in artikel 39/57, § 1, derde lid, bedoelde termijn.”

Artikel 44 van het koninklijk besluit houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen van 21 december 2006 bepaalt voorts:

“Zolang de vordering tot schorsing aanhangig is, kan bij een afzonderlijk verzoekschrift een vordering tot het bevelen van voorlopige maatregelen worden ingediend.

[...]”

De Raad wijst erop dat verzoeker slechts een vordering tot het horen bevelen van voorlopige maatregelen bij uiterst dringende noodzakelijkheid kan indienen voor zover reeds een vordering tot schorsing bij de Raad aanhangig is overeenkomstig artikel 39/82 van de Vreemdelingenwet.

In casu stelt verzoeker in zijn verzoekschrift dat hij op 28 april 2016 een vordering tot schorsing en een beroep tot nietigverklaring heeft ingediend tegen de bestreden beslissingen. Hij voegt een bewijs van betaling van rolrecht opdat alle voorwaarden zouden zijn vervuld om voormelde zaak definitief op de rol in te schrijven. De Raad stelt evenwel vast dat uit het verzoekschrift van 28 april 2016 zoals dit wordt gevoegd door verzoeker bij de thans voorliggende vordering blijkt dat verzoeker op voormelde datum enkel een beroep tot nietigverklaring heeft ingediend tegen de bestreden beslissingen.

Aangezien er, voor zover de voorwaarden voor het op de rol plaatsen zijn vervuld, enkel een beroep tot nietigverklaring hangende is voor de Raad, is het verzoek tot voorlopige maatregelen bij uiterst dringende noodzakelijkheid in ieder geval onontvankelijk.

2.2. Daarenboven, in de situatie dat alsnog een vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging aanhangig zou zijn – *quod non* –, merkt de Raad eveneens op dat de door verzoeker gevorderde voorlopige maatregel in wezen hierop neerkomt dat hij de schorsing vraagt van de tenuitvoerlegging van het bevel om het grondgebied te verlaten van 1 april 2016. Hij vraagt de vlucht gepland op 9 mei 2016 te laten annuleren, hetgeen erop neerkomt dat hij vraagt de tenuitvoerlegging van het bevel om het grondgebied te verlaten van 1 april 2016 op te schorten. Er dient aldus te worden aangenomen dat het verzoekschrift in wezen een vraag tot het horen bevelen van voorlopige maatregelen betreft overeenkomstig artikel 39/85 van de Vreemdelingenwet. Het herformuleren onder andere bewoordingen als “[d]e vlucht van 09.05.2016 te laten annuleren” kan niet worden beschouwd als een accessoire vordering zoals bedoeld in artikel 39/84 van de Vreemdelingenwet.

Het staat *in casu* niet ter discussie dat verweerder op 29 april 2016 een tweede verwijderingsmaatregel ten aanzien van verzoeker nam en dat verzoeker het bestaan van deze tweede verwijderingsmaatregel aangrijpt om de versnelde behandeling van zijn eerder ingediend beroep te verkrijgen.

Artikel 39/57, § 1, derde lid van de Vreemdelingenwet, waarnaar in artikel 39/85, § 1, eerste lid uitdrukkelijk wordt verwezen, bepaalt dat “*vanaf een tweede verwijderings- of teruggrijpingsmaatregel*” de termijn om een beroep in te dienen waarbij de hoogdringendheid wordt ingeroepen vijf dagen bedraagt. In voorliggende zaak werd de tweede verwijderingsmaatregel aan verzoeker op 29 april 2016 ter kennis gebracht. De termijn waarover hij beschikte om een verzoekschrift in te dienen om bij wege van voorlopige maatregelen de hoogdringende behandeling van een eerder ingediend schorsingsverzoek te vorderen verstreek derhalve op 4 mei 2016. Het verzoekschrift gericht op het horen bevelen van voorlopige maatregelen werd evenwel pas 8 mei 2016 ingediend en is derhalve laattijdig.

De vordering tot het horen bevelen van voorlopige maatregelen is derhalve ook onontvankelijk *ratione temporis*.

2.3. Het verzoek tot voorlopige maatregelen bij uiterst dringende noodzakelijkheid is onontvankelijk.

3. Kosten

Met toepassing van artikel 39/68-1, § 5, derde en vierde lid van de Vreemdelingenwet zal de beslissing over het rolrecht of over de vrijstelling ervan, in een mogelijke verdere fase van het geding worden onderzocht.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot het horen bevelen van voorlopige maatregelen is onontvankelijk.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op acht mei tweeduizend zestien door:

mevr. I. CORNELIS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. S. HUENGES WAJER,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

S. HUENGES WAJER

I. CORNELIS